PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 376 (5810) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 25 noiembrie 1968

Echipa României, campioană balcanică la spadă. De la stînga: Moldanschi, Sepeșiu, Al. Istrate, Pongrat.

LA SCRIMĂ: 7 TITLURI BALCANICE PENTRU ROMÂNIA

În ultima zi: locul I la spadă și floretă fete (echipe)

Cu probele pe echipe la floretă fete și spadă, Campionatul balcanic a pășit în ultima zi a desfășurării sale. Duminică dimineața, cele patru echipe participante la turneul feminin de floretă au susținut un prim tur. Echipa României a întîlnit pe cea a Turciei, iar terețetul Bulgariei a încrucișat lamele cu formația similară a Iugoslaviei.

Floretistele țării noastre au avut o misiune dintre cele mai ușoare, conducînd încă de la primul asalt **Ecaterina Iencic — Leyla Erdogan** 4—0. Prima manșă a consemnat un succes net al trăgătoarelor noastre, deoarece și în continuare ele au înregistrat victorii: **Suzana Ardeleanu** a dispus de **Ferhunde Esengin** cu 4—0, iar **Olga Szabo** a realizat scorul de 4—2 la **Özden Ezinler.**

În manșa a doua, din nou dominare netă a sportivelor țării noastre: **Ardeleanu-Erdogan 4—1, Szabo-Ezinler 4—0** și **Iencic-Esengin 4—1.**

Meciul a fost practic încheiat .Totuși s-a mai tras o manșă, pentru stabilirea tușaverajului în eventualitatea unor complicații în clasament. În asaltul al 7-lea Iencic (total relaxată) a pierdut la Ezinler, cu 4—3, în timp ce Szabo a întrecut-o pe Erdogan, cu 4—0, iar Ardeleanu pe Esengin cu 4—2. Scor final: 8—1 pentru România.

De-a dreptul dramatică a fost partida dintre Iugoslavia și Bulgaria. Echipa **Svetlanei Kukici** a condus la un moment dat cu 4—1 și soarta meciului părea lămurită. Dar, după aceea, floretistele Bulgariei au avut o revenire extraordinară, reducînd din acest handicap, ajungînd la 3—4. Apoi, impetuoasa **Aneta Brankova** nu i-a îngăduit **Verei Jeftimiades** nici măcar să... respire, întrecînd-o categoric (4—1). Deci, 4—4! Ultimul asalt, decisiv, disputat între **Svetlana Kukici** și **Antonina Belovska** s-a aflat, pînă la 2—2, sub semnul unui perfect echilibru. Pînă la urmă, însă, Belovska a avut un finiș mai bun și a cîștigat cu 4—2. În acest fel Bulgaria nesperat și-a apropiat victoria cu scorul de 5—4.

Competiția de spadă pe echipe a debutat cu o victorie netă a trăgătorilor iugoslavi, care au dispus cu 8—1 de echipa Greciei, singurul asalt fiind pierdut de Baici în fața lui Ioanidis. O victorie comodă au repurtat și spadasinii bulgari în dauna echipei turce (7—2). Dimitrov a cules trei victorii, iar coechiperii săi Iordanov și Palavramov cîte două. Argun și Ozișik au realizat cele două asalturi victorioase ale echipei Turciei.

Spadasinii noștri au pășit victorioși în competiție, dispunînd de echipa Greciei cu 7—2. Am asistat la un triptic de victorii ale lui Pongrat la care Sepeșiu și Moldanschi au mai adăugat cîte două. De la oaspeți au cîștigat cîte un asalt Dimopulos (la Sepeșiu) și Hagisarantos (la Moldanschi).

Valoarea apropiată dintre spadasinii iugoslavi și bulgari a făcut ca întîlnirea dintre ei să nu-și cunoască învingătorul decît după ultimul asalt, cel dintre Nikolici și Palavramov. Primul a tras foarte ferm și a cîștigat ușor cu 5—2, aducînd victoria (5—4) echipei iugoslave.

În ultima întîlnire a dimineții, reprezentativa Turciei a confirmat previziunile, întrecînd pe spadasinii greci cu 7—2. Trebuie să remarcăm, însă, că aceștia din urmă s-au apărat cu dîrzenie, cedînd la

I. Sepeșiu (România) campion balcanic la spadă

Seb. BONIFACIU
Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

CLASAMENT PE PUNCTE

1. România	99 p
2. Bulgaria	41 p
3. Iugoslavia	28 p
4. Turcia	20 p
5. Grecia	3 p

CLASAMENT PE MEDALII

	Aur	Argint	Bronz
România	7	4	2
Bulgaria	1	2	2
Iugoslavia	—	1	3
Turcia	—	1	1
Grecia	—	—	—

Începînd de mîine, în sala Floreasca:

UN MIC CAMPIONAT MONDIAL DE HANDBAL FEMININ!

Nu este nici exagerare (zisă conștientă și, uneori, folosită în gazetărie) și nici măcar o încercare de a face reclamă unei competiții. Nu, nu este vorba de așa ceva. Pentru că, începînd de mîine, podiumul sălii Floreasca va găzdui în cadrul „Cupei orașului București" o suită de jocuri între cele mai bune echipe feminine de handbal din lume, la ora actuală: Ungaria, Iugoslavia, Uniunea Sovietică, R.D. Germană și România, lor adăugîndu-li-se și selecționata de tineret a țării noastre.

Și ce argument poate fi mai convingător în acest sens, decît acela că prima etapă a „Cupei orașului București" programează partida dintre selecționatele Iugoslaviei și Ungariei, reeditînd astfel finala ultimei ediții a C.M.,

Iată, de altfel, programul primei zile: ORA 17: România — România tineret; ORA 18.10: Iugoslavia — Ungaria; ORA 19.20: U.R.S.S. — R.D. Germană. În vederea acestei întreceri, federația noastră a invitat trei arbitri neutri: Gabriel Kurt (Elveția), Theo Kielhorn (Olanda) și Lenart Larsson (Suedia).

MECIUL DE HANDBAL ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA N-A DEZMINȚIT AȘTEPTĂRILE!

DUPĂ UN JOC DE O RARĂ SPECTACULOZITATE, HANDBALIȘTII ROMÂNI ȘI-AU LUAT REVANȘA: 21—13

- **ANTRENORUL KÖNIG: „VICTORIA ROMÂNILOR — ABSOLUT MERITATĂ!"**
- **ÎN DESCHIDERE, ROMÂNIA — SPANIA 24—22 (13—10)**
- **MÎINE, LA CLUJ, ECHIPELE ROMÂNIEI ȘI CEHOSLOVACIEI SE ÎNTÎLNESC DIN NOU**

SCOR FINAL: 21—13 (11—9).

ROMÂNIA: Penu — Gruia, Popescu, Chicid, Samungi, Goran, Moldovan, Gațu, Licu, Guneș, Nica.

CEHOSLOVACIA: Arnost — V. Mareș, Doricak, Klimcik, Konecny, Gregor, Havlik, Kranat, Duda, A. Mareș, Greno.

Au înscris: Gruia (6 — 1 din 7 m), Chicid (4), Popescu (3 — 1 din 7 m), Moldovan (2), Licu (2), Guneș, Gațu, Samungi, Nica) — **pentru România,** Kranat (4 — 2 din 7 m), Duda (3), Greno (2 — 1 din 7 m), Klimcik (2), A. Mareș, Gregor — **pentru Cehoslovacia.**

A arbitrat, corect și foarte atent, PETAR PUPICI **(Iugoslavia), ajutat de** Gh. Popescu și V. Pelenghian — **ambii România.**

Excelent în acest joc, Gațu i-a depășit pe Greno, Havlik, V. Mareș și va înscrie un gol spectaculos.
Foto: V. BAGEAC

Înainte de a încerca să așternem pe hîrtie tot ce a oferit (și cît de multe lucruri s-au adunat pe carnetul nostru în cele 60 de minute de joc!) partida dintre echipele masculine de handbal ale României și Cehoslovaciei, se impune o precizare. Ieri după amiază în sala Floreasca, handbalul românesc și-a asumat dificila misiune de a prezenta două echipe reprezentative în aceeași reuniune. Temerară încercare! Pentru că una dintre aceste selecționate se afla, de fapt, la primii pași în activitatea internațională, în timp ce cealaltă formație (și ea cu multe elemente tinere) avea de înfruntat reprezentativa Cehoslovaciei, campioană a lumii. Și totuși, temerară sau nu, încercarea s-a făcut, rezultatele bune înscrise în foile de arbitraj ale celor două jocuri constituind o convingătoare pledoarie referitoare la marile resurse ale handbalului nostru.

Dar, poate, mai convingător în această direcție este chiar modul în care a evoluat și s-a impus echipa României în fața renumiților campioni ai lumii. Deoarece, dincolo de rezultatul final favorabil jucătorilor români, și pe deplin satisfăcător prin proporțiile diferenței, ceea ce bucură mai mult este felul în care a fost obținută această victorie. Ea a apărut aproape ca un lucru firesc față de valoarea tehnică, ritmul și impetuozitatea manifestate de handbaliștii români, ieri seara, în sala Floreasca. Excelent pregătiți fizic, foarte mobili în apărare (în sfîrșit, mai avansată și mai agresivă), preferînd un ritm alert, tot timpul jucătorii care au reprezentat țara noastră în meciul cu Cehoslovacia au măcinat treptat forțele adversarilor lor, permițîndu-și, în final, să evolueze relaxat și să ofere publicului cîteva faze de o rară spectaculozitate. Am exagera însă dacă ne-am declara pe deplin mulțumiți cu felul în care echipa a jucat în acest meci. Și spunem acest lucru conștienți că posibilități de progres există suficiente. Dacă ne gîndim, de pildă numai la greșelile de apărare, care au necesitat eforturi în plus și la pripeala unora din jucători în fazele de atac, cînd au dat mingea adversarilor prea repede și tot am avea suficiente motive să spunem că rezultatul — cu toate satisfacțiile majore pe care le-a adus — nu trebuie să determine o stare euforică, de sfîrșit de drum. Dimpotrivă, ținînd seama de faptul că mulți dintre compo-

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4 a)

O LECȚIE OPORTUNĂ

Recent încheiata Olimpiadă '68 ne-a adus, pe lîngă numeroasele recorduri, și o seamă de lecții, pe care sîntem obligați să le considerăm la juste proporții. Și una dintre acestea — nu dintre cele mai grave, dar nici de mică importanță, ne-a fost oferită de arbitrul Diego de Leo, conducătorul finalei olimpice de fotbal dintre reprezentativele Ungariei și Bulgariei.

În ce a constat lecția arbitrului italian stabilit de cealaltă parte a Atlanticului? În curajul de a rupe cu tradiția îngăduintei față de ceea ce este o gravă greșeală în sport, cu îngăduința față de brutalitate, de lipsa de respect și de tot ceea ce ne-am obișnuit să înglobăm în eufemistica formulă „antijoc".

Este indiscutabil că într-o întîlnire — și, mai ales, una cu caracter hotărîtor — a elimina un număr de trei jucători dintr-o echipă de fotbal echivalează, în fond, cu condamnarea acesteia la o înfrîngere categorică, iar publicul — la privarea de a urmări un meci echilibrat. Dar, tot atît de indiscutabil este că toleranța față de violență și de lipsa de respect a tins, tot mai mult să transforme fotbalul într-un spectacol nu foarte distanțat de tauromahie.

În fond, nu vom fi obligați la un prea mare efort pentru a ne aminti ce au însemnat finalele cupelor intercontinentale din 1967 și 1968 (destul de recente, deci), precum și suita de incidente care s-au produs, în ultimii ani, cu prilejul unor meciuri de mai mare sau mai mică importanță — din marile competiții ale soccerului european.

Întrebarea care se pune în mod logic privește cauzele care au generat producerea unor atari fapte reprobabile.

Și răspunsul este facil de găsit și nu este altul decît minima rezistență cu care atît arbitrii jocurilor, cît și forurile diriguitoare au privit violența.

Apreciem deci, că poziția luată de arbitrul Diego de Leo, deși excludea reprezentativa Bulgariei de la accesul la medaliile de aur, iar publicul era obligat să asiste la ceva ce semăna prea puțin cu fotbalul, a fost justă. Mai mult decît atît, a fost o lecție care s-a lăsat prea mult așteptată. Ea a arătat în egală măsură jucătorilor și publicului (acestui public care nu rareori incită la violență) — că pe terenul de joc nu se poate cîștiga oricum, că violența și lipsa de respect față de adversar și de arbitru trebuie sancționate, dacă dorim ca sportul să rămînă o școală a corectitudinii.

Ne-am oprit asupra lecției oferită de Diego de Leo pentru că am dori ca și arbitrii români să și-o însușească. Pentru că numai în acest mod vom fi scutiți pe viitor să înregistrăm incidente ca cele petrecute la Tg. Mureș, la întîlnirea dintre A.S.A. Tg. Mureș și Universitatea Craiova, exemplu destul de actual, dar din păcate nu singular.

Dar, cum micul ecran a oferit posibilitatea ca lecția predată de Diego de Leo să fie urmărită și de sportivii din alte ramuri sportive (rugby, hochei, handbal etc.) și înglobăm aci jucători și arbitri, apreciem că toți ar trebui să mediteze atent asupra acestei lecții. Iar atunci cînd conținutul acestei prelegeri vizuale va fi însușit, atunci de-abia vom fi scutiți să înregistrăm și să comentăm acte care frizează huliganismul, ca cele petrecute la unele meciuri de rugby.

Cu dorința ca lecția de care ne-am ocupat să fie înțeleasă de toți în sensul ei major, îi mulțumim lui Diego de Leo, pentru că ne-a arătat care sînt, în sport, limitele între permis și interzis, corect sau incorect, deci sportiv și nesportiv.

Niki Mihail BURILEANU

DUPĂ MECIUL DE FOTBAL ROMÂNIA-ELVEȚIA

Să fim realiști!

Ca un leit-motiv, termenul de revanșă și-a făcut loc cu insistență în majoritatea comentariilor care au premers partida de fotbal dintre reprezentativele României și Elveției. În concepția multora, această revanșă trebuia să fie deplină adică să reediteze, de astă dată în favoarea echipei noastre, proporțiile scorului cu care s-a încheiat meciul din anul trecut, de la Zürich. După cum s-a putut constata din declarațiile făcute presei, chiar și unii dintre componenții lotului național (mai ales acei care au „contribuit" la umilitoarea înfrîngere cu 7—1 de acum 18 luni) gîndeau astfel.

Dorința de revanșă sportivă constituie, desigur, un sentiment normal, care are rolul de puternic stimulent în lupta cu adversarul, dar se pare că pentru unii ea devenise o adevărată obsesie. Sperînd prea mult într-o victorie la scor (o anumită pancartă purtată de cîțiva spectatori ultraoptimiști indica nici mai mult nici mai puțin decît 7—0), ei au acum motive să se declare mulțumiți asupra acestei diferențe de numai două goluri, care menține încă negativ golaverajul echipei României în clasamentul grupei I a preliminariilor campionatului mondial.

Explozie de bucurie! În fine, blondul atacant român Dumitrache a reușit să-l „bată" pe Grob deschizînd scorul... În imagine golul „trăit" de doi dintre tricolori, Domide și Radu Nunweiller (la pămînt), îmbrățișați în careul mic al oaspeților.

Foto: A. NEAGU

Dar dacă nu trebuie deplîns faptul că succesul n-a fost atît de net pentru ca el să însemne o reabilitare totală în urma penibilei înfrîngeri de la Zürich, n-avem nici de ce să cădem în cealaltă extremă, de a exagera lucrurile (așa cum se lasă impresia în unele cercuri), de-a da victoriei de sîmbătă alte proporții și semnificații decît le are ea în realitate.

Victoria este, într-adevăr, clară, meritată și, ceea ce trebuie totuși subliniat, a fost obținută în fața unui adversar ale cărui calități erau, în bună măsură, subestimate pînă acum. Fără a figura în elita fotbalului continental, echipa Elveției se dovedește a fi destul de redutabilă, capabilă să creeze dificultăți adversarilor săi chiar și pe terenurile acestora, așa cum ne-a demonstrat și sîmbătă, cînd nu numai că a știut să se apere cu strășnicie, dar a și pus uneori în pericol poarta formației noastre. Lipsiți de un fizic care să impresioneze (cum ne-au obișnuit alte echipe străine care au evoluat la București în ultima vreme și care ne-au făcut să tragem concluzia că construcția fizică a jucătorilor constituie un factor determinant), oaspeții au dat echipei noastre o replică neașteptat de dîrză, s-au dovedit capabili de un angajament foarte ferm în joc, făcînd pe toată durata partidei o mare risipă de energie.

Sublinierea acestor atribute ale reprezentativei helvete nu poate și nu trebuie să ducă însă la concluzia că o vic-

C. FIRĂNESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

IERI, ÎN FINALA ȘAHIȘTILOR

Ca și în runda inaugurală, finaliștii campionatului republican de șah s-au arătat și ieri — în a doua rundă — suficient de grăbiți în a-și tranșa rivalitățile, fără să mai apeleze la întreruperi. Pentru o singură partidă cea dintre Șuta și Ghizdavu, s-a trecut în plic mutarea secretă. Victorii au înregistrat Troianescu (cu negrele) la Botez, Szabo la Mozes, Segal la Vaisman și Teodorescu la Urzică. Remize: Pavlov — Buza, Voiculescu — Varabiescu, Zara — Drimer, Mititelu — Stanciu, Reicher — Ungureanu.

Nici unul dintre competitori n-a acumulat două victorii, pînă acum. Șefia clasamentului este împărțită între Em. Reicher, Tr. Stanciu și dr. O. Troianescu, care au cîte 1 1/2 p. Îi urmează M. Șuta și Ș. Teodorescu — 1 p (și o partidă întreruptă).

Azi dimineață se continuă partida întreruptă Ungureanu — Teodorescu. După amiază de la ora 16,30 — în sala Institutului de Petrol, Gaze și Geologie — se joacă runda a 3-a.

Astăzi, la ora 17,30, în sala Dalles

„BOLILE CIVILIZAȚIEI PREVENIREA ȘI TERAPIA LOR PRIN EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"

Cursul „SPORT ȘI EDUCAȚIE FIZICĂ" de pe lîngă Universitatea populară București, organizează astăzi, la ora 17,30, în sala Dalles expunerea pe tema: „BOLILE CIVILIZAȚIEI, PREVENIREA ȘI TERAPIA LOR, PRIN EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT", prezentată de conf. univ. dr. Miron Georgescu.

Va urma filmul „Jocurile Olimpice de iarnă de la Innsbruck".